

Beste Gerrie,

Als voorzitter van het College van Kerkrentmeesters mag en wil ik, ter gelegenheid van jouw afscheid als “Administrateur” van ons kerkelijk bureau, een paar woorden tot je richten.

In 1982 kwam je als opvolgster van mevrouw Spithoven in dienst op het kerkelijk bureau. Je stiefmoeder Anneke Scholten, die in die periode ouderling was, heeft mij in een gesprek dat ik met haar had, heel duidelijk gemaakt dat jouw vader Willem Klanderman, die in 1982 kerkrentmeester was, zich volledig buiten jouw benoeming heeft gehouden. Volgens Anneke “hef Gerrie beslist ginne kruwagen had.” Gerrie, doet niet ter zake – jij was en bent, bijna 40 jaar, de juiste keuze geweest! Je was “hondstrouw” aan onze gemeente en de gemeente was er maar al te blij mee.

Gerrie, in ruim 39 jaar, ben je inmiddels een begrip (lees: een soort Wikipedia) geworden binnen onze gemeente! Maar al te vaak wordt op de vraag “Hoe zit dat nu toch, hoe kan dat toch, waar komt dat vandaan? Wat moeten we ermee enz.?” geantwoord “Dat moet je even aan Gerrie vragen!” In 99 van de 100 gevallen krijg je dan van haar het antwoord op jouw vraag.

Toen ik ruim twee jaar geleden lid van de Kerkenraad werd, werd in één van de eerste vergaderingen van kerkrentmeesters gesproken over de verantwoordelijkheden van het college. Omdat veiligheid en bewaking hiertoe ook behoren, vroeg ik mij hardop af waarom er geen camera’s op het kerkelijk erf hingen. Hierop kreeg ik het korte duidelijke antwoord “Alles hangt vol met bewegingssensoren” en “Wij hebben Gerrie!”

Beste mensen, Gerrie ontgaat op het Kerkelijk bureau niets, ze ziet, hoort en, volgens mij, ruikt ze ook alles; heeft volgens mij weer met die hondstrouwheid te maken. Gerrie bewaakte het kerkelijk erf als een waakhond of dat thuis ook zo is, laat ik ter beoordeling graag aan Henk over, maar ik heb zo’n vermoeden ...!

In de 39 jaar heb je veel predikanten, kerkenraadsleden, kosteren, organisten enz. zien komen en, de meesten, inmiddels ook weer zien gaan. Om alle mindere herinneringen uit te wissen, bied ik jou zo dadelijk

je trouwe groene gummetje aan; mij is verteld dat dit gummetje ook ruim 39 jaar samen met jou dienst gedaan heeft. Alle predikanten, kerkenraadsleden, kosters, organisten enz hebben jaar in jaar uit dankbaar gebruikt gemaakt van jouw kennis en kunde over het reilen en zeilen binnen deze gemeente. Je attendeerde iedereen op belangrijke data; de actie Kerkbalans was helemaal jouw ding!

De laatste jaren kwam er nog een talent van jou bovendien namelijk die van interviewer: In elk kerkblad stond een pagina vullend artikel over een gesprek met een lid van onze gemeente; voor sommige breedspakige personen werd soms meer ruimte ingeruimd. Omdat het leuke vlotte interviews waren, heb je daarmee een trouwe lezersschare opgebouwd.

Terecht dat je de vraag in december vorig jaar stelde: "Wie neemt mijn pen over?" Tja, Gerrie, ik weet niet of er zich al een liefhebber voor jouw pen gemeld heeft, maar ik bied je daarom zo dadelijk een nieuwe pen aan, de enige echte PKN Haaksbergen-Buurse pen - veel schrijfplezier ermee!

Gerrie, het spreekt voor zich dat we voor jou, ja, je raadt het al "De Gerrie" gemaakt hebben. Aan onze oproep voor copy is heel goed gehoor gegeven; mooie reacties die maar liefst een blad opgeleverd hebben met 24 pagina's. Veel leesplezier – geniet ervan!

Voor de leden van onze gemeente: Voorlopig hebben we slechts 2 exemplaren gemaakt, maar binnenkort verschijnt een grotere oplage inclusief het verslag en foto's van dit afscheid.

Gerrie, je behoort nu tot de groep pensionado's; welkom bij dit gezelschap. Nu heb en krijg je met Henk meer tijd voor andere leuke dingen.

Andere leuke dingen? Gerrie denk eens aan het schrijven van je memoires over bijna 40 jaar kerkelijk erf. Ik ben ervan overtuigd dat er bijzonder interessante smeüige verhalen tussen zitten, die voor allerlei doeleinden gebruikt kunnen worden.

Gerrie nogmaals dank voor je inzet en betrokkenheid bij onze gemeente!

Gerrie, goot goan!